

ADVENTNI KOLEDAR 2011

Vsi k Jezusu pojdemo,
da se ljubezni naučimo,
tako pravičnost bo med nami,
tudi za otroke tam v daljavi.

Otroci za otroke

ADVENTNI ČAS...

Adventni čas spet vabi nas,
da v Betlehem hitimo
življenje naj dobi okras:
veselje si delimo.

Spoštovani starši, dragi otroci!

Zimski čas je. Morda nam je hladno, ne le po telesu, morda tudi v srcu. Blizu je praznik Jezusovega rojstva. Bog prihaja med nas, da bi nas ogrel, da bi se povezali med seboj in celo s tistimi, ki so tam daleč, ki jih zebe zaradi lakote, revščine, bolezni ... Prikličimo Jezusa nam in njim. **Pri tem naj vam pomaga ta koledar.**

Vzemite si vsak večer nekaj minut časa, prižgite svečko na venčku, **skupaj preberite odlomek evangelija iz svetega pisma in potem misli iz koledarja za tisti dan**, z molitvijo vabite Jezusa. Ne pozabite na lačne otroke po svetu. Tudi za njih molite. V sredini koledarja je list z dvema škatlicama, ki ju izrežite in sestavite. Eno škatlico imate lahko v svoji sobi, drugo pa v dnevni, da jo bodo opazili tudi drugi.

V škatlico zbirajte darove za lačne otroke.

Dar boste odnesli v cerkev k jaslicam – Jezusu za lačne otroke po svetu.

Vsaka stran ima ob robu pas. **Slikico pobarvajte**, lahko jo tudi izrežete in **sestavite zgibanko**. Ves advent se bo daljšala in prikazovala vašo pot v Betlehem.

Pogumno na pot – k Jezusu in k lačnim otrokom.

Hvala vam in Bog povrni!

27. november

1. ADVENTNA NEDELJA PREBUDIMO SE Mr 13,33-37

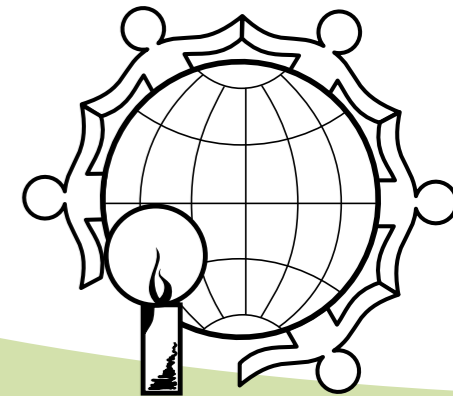
Nekoč, v neki noči, polni vonja po cvetju in migljanja zvezd, je korakal mali nočni čuvaj s svojo svetilko ob robu travnika in zagledal štiriperesno deteljico. »Oh, kako lepo!« je rekel. Sklonil se je in jo utrgal. Ker štiriperesna deteljica prinaša srečo, je sklenil, da bo zbudil ljudi. Sreča je namreč lepša, če jo deliš z drugimi. »Vstanite!« je vzklikal. »Našel sem štiriperesno deteljico!« Ko so prišli ljudje iz svojih hiš, je nočni čuvaj skrivnostno šepnil: »To noč nas bo obiskala sreča.« Vsi so sedli okrog njega in opazovali deteljico ter čakali, kdaj bo prišla sreča. Postalo je čisto mirno. Vsi so prisluhnili tišini. Samo veter je rahlo zibal liste na drevesih, slavček je zapel v bližnjem gozdu. Pozorni so bili celo na netopirja, ki je nežno frfotal mimo njih. V daljavi se je oglasil čuk. Bo prišla sreča z leve strani ali desne ali celo od zgoraj? Pustili so svoje oči na pašo in njihova ušesa so prisluškovala v noč. Na robu gozda so se igrale srne in lisičja mati se je ukvarjala s svojimi otroki. Čisto v bližini je žuborel čriček, rahel vetrič pa je z dreves trgalo cvetne lističe in ti so plesali nad strehami. Mesec se je zrcalil v vaškem ribniku. Celó žabe so tokrat ubrano regljale. Potoček je mrmral. V prastarem kostanju so sedele sove in zrle z bleščočimi očmi v noč. Ljudje so bili čisto tiho.

»Kdaj bo naposled prišla ta sreča?« je v žameten molk vprašala deklica z balonom.

»Pst,« je odvrnil mali nočni čuvaj. »Že ves čas je tu. Vsa noč je polna sreče. Je ne čutite?« Gina Ruck-Pauquet

Dobri Bog

Hvala Ti za tako lep svet. Naj ga lepšam tudi jaz. Amen.

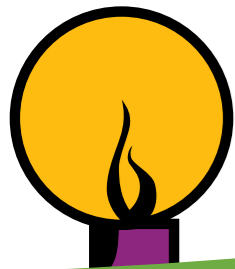

Prvi teden v adventu nas vabi,
da se zbudimo iz svojega sna,
talente da svoje vsak uporabi
in na razpolago Gospodu jih da.

SKUPAJ Z OTROKI
VSEGA SVETA
PRIPRAVLJAMO
POT ZA JEZUSA

Otroci za otroke

*Če v življenju sledimo
pravi zvezdi,
bomo prišli do cilja.*

Phil Bosmans

28. november

PONEDELJEK 1. ADVENTNEGA TEDNA

»Gospod, nisem vreden, da prideš k meni ...«

Mt 8,5-11

HVALA ZA MOJ ROJSTNI DAN ...

Karla ima rojstni dan

Bilo je že svetlo, ko se je Karla zbudila. Vse je bilo še popolnoma mirno. Začela je razmišljati, zakaj se je pravzaprav tako zgodaj prebudila. Tedaj se ji je posvetilo: Ona ima vendar rojstni dan. Halooo! To bo enkratno!

Najprej bo praznovala s sošolci, popoldne pa bodo prišli na obisk babica, dedi in teta Eli. Na torti bodo prižgali sedem sveč. Morda pa bo dobila tudi knjigo pravljic, ki si jo tako želi, saj vendar že sama bere. Najraje bi takoj skočila iz postelje, a je še malo prezgodaj.

Rahlo je šepetala: »Ljubi Bog, ali ti sploh veš, da imam jaz danes rojstni dan? Na rojstni dan se vendar proslavlja, ker je človek prišel na svet. To je nekaj zelo velikega. Dobiš tudi darila in vsi ljudje so takrat prijazni in veseli. Tega se zelo veselim. Kdaj pa imaš ti rojstni dan? Tvoja Karla.«

Ljubi Bog,

ko imam jaz rojstni dan, se vsi veselijo, da sem tukaj. Tudi jaz se veselim. To je pomembno, da se človek zaveda, da je enkraten in da tudi drugim nekaj pomeni. Mami in ati pravita, da sem zanju dar, ki sta ga prejela. Hvala ti, da me imata rada in da lahko z vso družino in prijatelji praznujem rojstni dan. Daj, da bi vsi ljudje na svetu doživljali tako lepe dneve. Amen.

29. november

TOREK 1. ADVENTNEGA TEDNA

»Srečne vaše oči, ker vidijo, kar vi vidite ...«

Lk 10,21-24

HVALA ZA MOJO DRUŽINO ...

Tina ima rada svojo družino

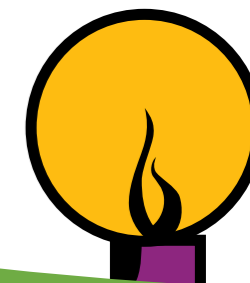
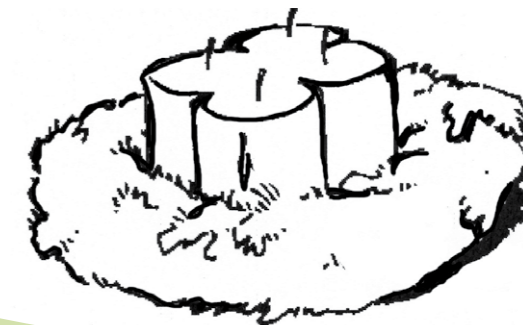
Najmanj trikrat na dan Tina pogleda na koledar, da bi videla, koliko dni še manjka do družinskega dne. Tega praznika se neizmerno veseli. Enkrat na leto in to v zimskem času, se vsa družina za konec tedna zbere v planinski koči nekje v hribih. Vsi sorodniki, strici in tete, sestrične in bratrance, vsi pridejo skupaj. Celo babica ne manjka. To je veselo kramljanje, prepevanje in tudi razne igre pridejo na vrsto. Vsi sodelujejo in razpoloženje je čudovito.

Najlepše je v nedeljo zjutraj, ko gredo skupaj peš k maši v bližnjo cerkev in potem tečejo po zasneženih poljanah nazaj v toplo kočico. Takrat je Tini neizmerno toplo pri srcu. Začuti, kako nekaj velikega je, če je družina skupaj.

Tini se porajajo misli: »Ljubi Bog, hvala ti za to, da smo lahko skupaj in to tako veseli. Res, hvala ti! Daj, da bomo še veliko let skupaj tako prijetno praznovali. Tvoja Tina.«

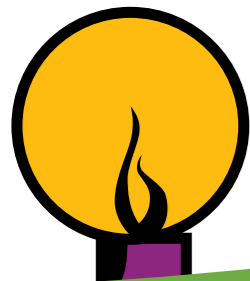
Dragi Bog,

to je dobro, da ljudje nismo sami na zemlji. Zahvaljujem se ti za mojo mamo in atija. Vesela sem, da imamo tudi druge sorodnike, ki pripadajo naši družini. Pomagaj nam, da bomo vedno povezani in si bomo stali ob strani, posebej še, če bo komu hudo ali bo potreboval našo pomoč. Vse nas varuj. Amen.

*Česar se mladost navadi -
starost ohrani.*

angleška modrost

*Navadno mislimo samo na to,
kaj lahko obdržimo ali izgubimo.
Zakaj ne bi mislili na to,
kaj lahko damo.* Roamin Rolland

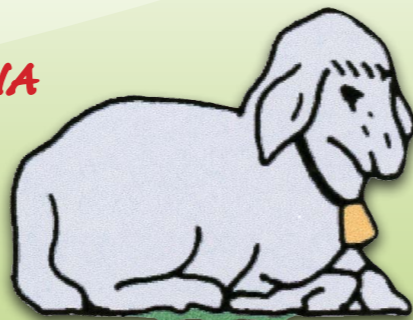
30 november

SREDA 1. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Andrej

»Hodita za menoj ... In sta šla ...«

Mt 4,18-22

HVALA ZA MOJE PRIJATELJE ...

Robert je našel prijatelje

Robert šele tri dni stanuje v tej ulici in ne pozna nobenega otroka. Malo žalosten postopa pred vhodom in se razgleduje naokrog. Kar na lepem se pojavita dva dečka iz sosednje hiše in ga nagovorita: »Ojla! Kako ti je ime?«, pravi prvi. Čim se je predstavil, že je drugi dejal: »Jaz sem Jan in on je Danijel. Če te veseli, lahko z nami igraš nogomet. Jutri ob treh!«

Seveda je bil Robert tega zelo vesel! Kar naenkrat se je počutil lahek kot peresce in vesel kot angelček. Če bosta Jan in Danijel njegova prijatelja, se ne bo počutil tako osamljen in tuj v tem novem kraju. Skočil je na gugalnico in se zazibal, kolikor je mogel. Kar ni mu bilo dovolj hitro in visoko. Najraje bi naredil kakšen preval od silnega veselja.

Pogledal je proti sinjemu popoldanskemu nebu in se zamislil:

»Hvala ti, dragi Bog, da sta prišla k meni Jan in Danijel. Kakšna sreča, da lahko z drugimi otroki odkrivam življenje. Ali imaš tudi ti kakšnega prijatelja? Tvoj Robert.«

Dragi Bog!

Ljudje nismo radi sami. Potrebujemo druge, da so z nami in nam pomagajo. Potrebni so nam ljudje, ki nas imajo radi, nas opogumljajo, kadar smo na tleh. Ljudje, s katerimi se lahko veselimo in smejemo. Najlepša hvala ti za to, da tudi jaz poznam takšne ljudi. Daj, da bo vsak človek imel vsaj enega prijatelja. Meni pa pomagaj, da bom tudi jaz drugim dober prijatelj. Amen.

1. december

ČETRTEK 1. ADVENTNEGA TEDNA

»Vsak, kdor posluša moje besede in jih spolnjuje, je podoben pametnemu človeku, ki je postavil hišo na skalo.« Mt 7,24-27

HVALA ZA VSAKDANJI KRUH ...

Katarina ima rada jogurt.

Katarina je stala pred hladilnikom in si hotela privoščiti jogurt. Tedaj se je spomnila, kaj jim je pripovedovala učiteljica v šoli. Prihodnja nedelja je namreč zahvalna nedelja in takrat pridejo ljudje skupaj posebej zato, da se Bogu zahvalijo, da imajo dovolj hrane in pijače.

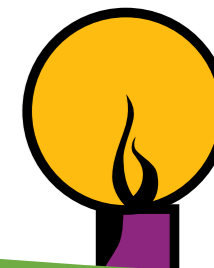
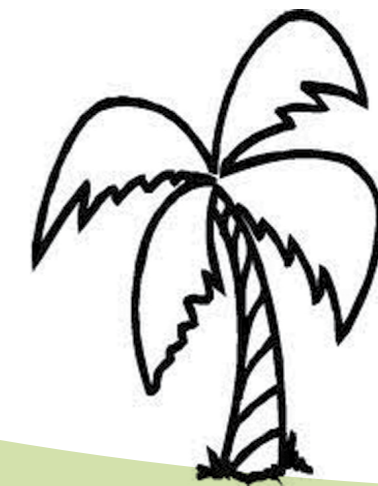
Katarina iz televizijskih oddaj ve, da so na svetu dežele, kjer ljudje stradajo in tudi nimajo vode. Kadar je huda suša, na njivah ne more ničesar zrasti. Takrat ni žetve in tudi hrane ni dovolj za vse.

Počasi je Katarina jedla svoj jogurt in uživala ob vsaki žlički, ki jo je dala v usta. Medtem je razmišljala:

»Dragi Bog, hvala, velika hvala, da mi gre tako dobro, da lahko jem tako slastne stvari kot je tale jogurt, ki je pri nas popolnoma samoumevno v hladilniku. Večkrat se bom spomnila na to. Tvoja Katarina.«

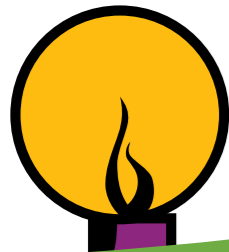
Dragi Bog!

Ne gre vsem ljudem tako dobro kot nam. Daj, da bomo hvaležni za prijetno dišeč kruh na naši mizi, za dobre jedi in vse, kar nam vsak dan prija. Hvala ti, da imamo dovolj sveže in čiste vode. Daj, da bomo širokosrčni in da bomo radi pomagali tistim, ki jim gre slabše kot nam! Amen.

*Živeti,
to ne pomeni dihati,
temveč delati.*

Rousseau

*Dan se nasmehne tistemu,
ki se mu zna nasmehnuti.*

Kerševan

2. december

PETEK 1. ADVENTNEGA TEDNA

»Slepa sta vpila: Davidov sin, usmili se naju ...«

Mt 9,27-31

HVALA ZA TA NAŠ ČUDOVITI SVET ...

Leon gre v hribe

Leon leži v postelji in razmišlja. Danes je bil res enkratni dan. Oče ga je zbudil zgodaj zjutraj. Popotniško sta se oblekla in si nadela nahrbtnike. »Veselim se prvega resnega pohoda z mojim sinom«, je dejal oče. Leon se je namenil, da ves dan ne bo niti malo zdihoval. Dolgo sta hodila preko hribčkov in travnikov. Potem sta krenila strmo v hrib, kjer sta z vrha imela krasen razgled.

Leon je bil sedaj resnično utrujen, pa tudi vesel in ponosen. Sklenil je roke in tiho dejal:

»Veš kaj, dragi Bog! Ko sva hodila preko zelenih gričev in pisanih travnikov, sem mislil na tebe. Kako lep svet si ustvaril! Oče mi je razlagal, da moramo bolj paziti na naravo, travnike, polja, hribe in reke, da bo ta naša zemlja ostala lepa. Potrudil se bom, da se bom tega držal! Lahko noč! Tvoj Leon.«

Dragi Bog!

Rad imam svež zrak, kadar dežuje. Rad imam veter, kadar piha. Rad imam sonce, ko me nežno boža s svojimi žarki. Všeč sta mi tudi led in sneg. Tudi v gozdu se prijetno počutim. Z veseljem občudujem travnike in žvrgolenje ptic. Hvala ti za vse to, da je svet tako lep. Pomagaj nam, da ga bomo varovali in zanj skrbeli. Amen.

3. december

SOBOTA 1. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Frančišek Ksaver

»Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte ...«

Mt 9,35 – 10,8

SONČNI ZAHOD

Pred mnogimi leti je neki misijonar prečkal visoke skalnate grebene. Za vodiča je imel mlajšega Indijanca. Vsak večer, preden je sonce zahajalo, se je vodič umaknil za nekaj korakov v stran od svojega varovanca, usmeril svoj pogled v ugašajoče sonce, se začel pozibavati v čudovitem ritmu in peti prelepo nostalgično melodijo.

Mladi Indijanec, ki je plesal in pel obrnjen proti soncu, ki je ugašalo, je bil za misijonarja velik izziv. Vedno bolj ga je občudoval in ga nekega dne vprašal:

»Kakšen smisel ima ta tvoj večerni obred, ki je tako skrivnosten?«

»Ah, to ni nič posebnega,« odgovori Indijanec. »Skupaj z mojo ženo sva zložila to pesem. Ko sva ločena, se vsakdo od naju, kjer koli že je, obrne proti soncu, preden to začne zahajati, in začne plesati in peti. Tako vsak večer, čeprav sva oddaljena drug od drugega, ob istem času skupaj pleševa in pojeva.«

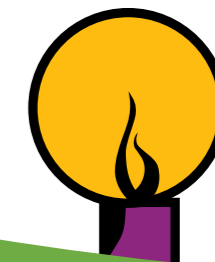
S kom pa plešeš ti, ko sonce zahaja?

Bruno Ferrero, Skrivnost rdečih ribic

Dobri Bog!

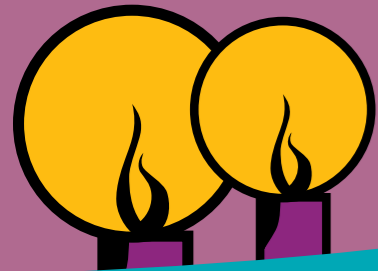
Hvala ti za svetlobo veselja, dobrote, ljubezni, ...

Naj to tudi jaz podarjam drugim. Amen.

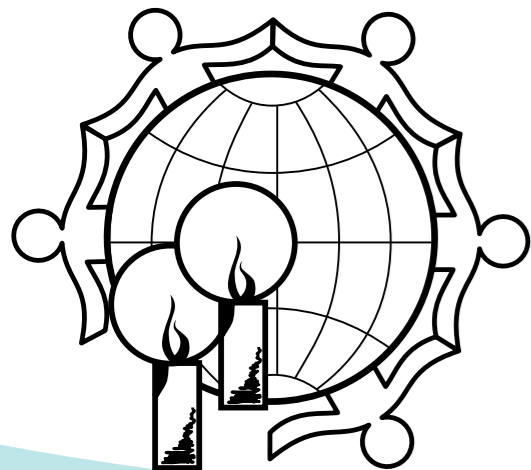

*V slogi raste,
kar je majhno,
v neslogi razpada,
kar je veliko.*

Sallust

Drugi teden v adventu nas vabi, da Božjemu Sinu pripravimo pot, Janez Krstnik mogočno nam pravi, da za njim šele pride Gospod.

4. december - sv. Barbara

2. ADVENTNA NEDELJA PRIPRAVITE POT ...

Mt 1,1-8

SKALA

Miha je od svojega očeta dobil nalogo, naj na domačem vrtu premakne veliko in težko skalo. Mali Mihec je bil na zaupano mu nalogo zelo ponosen. Takoj se je odpravil na delo. Čez petnajst minut se je vrnil in potarnal očetu, da ogromne gmote ne more premakniti. Oče ga je odslovil, češ, da se ni dovolj potrudil.

Mihec je vzel lopato in se vrnil na delo. Po eni uri truda se je vrnil k očetu ter s solzami v očeh dejal: »Očka, preslaboten sem, skala je pretežka.« »Premalo si se potrudil« ponovi oče in sina pošlje nazaj na delo. Miha se je vrnil s kladivom in drogom, s katerim bi morda lahko skalo dvignil. Od močnih udarcev se kladivo zlomi, ravno tako tudi drog. Razočaran in izčrpan se je vrnil k očetu in mu zaklical: »Nemogoče je, ne gre mi, ne morem!« Očka ga je vprašal: »Sin, si poskusil vse možnosti, da bi premaknil skalo?« Sin odgovori: »Sem.« Oče se začudi in reče: »Nisi, ena možnost je še ostala in ta je najbolj zanesljiva in prava. Mene nisi prosil naj ti pomagam.« Deček se je razveselil ter prosil očka, naj mu pomaga. Skupaj sta skalo takoj premaknila.

Dobri Bog!

Hvala Ti za Tvojo roko in toliko drugih rok, ki so mi v pomoč.
Naj bo tudi moja roka takšna. Amen.

5. december

PONEDELJEK 2. ADVENTNEGA TEDNA Miklavžev večer

»Vstani in hodi ...« Lk 5,17-26

KAMNITO SRCE

Živel je zelo bogat trgovec. Kljub temu mu to še ni bilo dovolj. Rad bi še več zaslužil in imel še več denarja. Ko je nekoč potoval po svetu, se mu je prikazal Skušnjavec. »Bi rad postal najbogatejši človek na svetu?« ga je zapeljivo vprašal. »Ničesar drugega bolj kot to!« je vzkliknil trgovec. »Kaj moram storiti za to?« Vrag mu je skrivnostno odgovoril: »Dati mi moraš svoje srce!«

Brez obotavljanja mu je trgovec izročil svoje srce in namesto njega sprejel kamen. Zgodilo se je v trenutku in skušnjavec je izginil, kakor je bil prišel.

V naslednjih letih je trgovec postal bogatejši, kakor kdor koli – toda vedno bolj zapuščen in osamljen. Ko je nekega dne zopet potoval po tisti poti, kjer mu je skušnjavec vzel srce, ga je srečal škof Miklavž iz Myre.

»Zakaj si tako žalosten?«, je škof vprašal trgovca. Bogati trgovec je povedal svojo zgodbo. Miklavž ga je tolažil in mu dejal: »Zopet lahko postaneš srečen, če boš s svojim bogastvom pomagal revnim. Pojdi po hišah revnih, bolnih in lačnih in spoznal boš stisko mnogih ljudi.«

Trgovec je poslušal Miklavža in sprejel njegov nasvet. Presenečen je bil, ko je odkrival, kako ljudje trpijo zaradi revščine. Začel jim je pomagati. Z vsakim dobrim dejanjem, z vsako pomočjo se mu je vedno bolj topil kamen v prsah. Čutil je, kako se mu vrača srce, postaja vedno večje, široko – srečno.

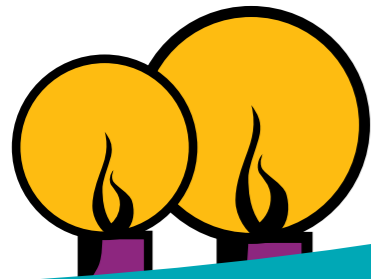
Ko je umrl, so ljudje rekli: »Ubogi bogataš je postal bogat revež.« *vzhodna legenda*

Dobri Bog!

Hvala ti za Tvoje široko srce in za dobroto mojih staršev.
Pomagaj mi, da bom tudi jaz Miklavž. Amen.

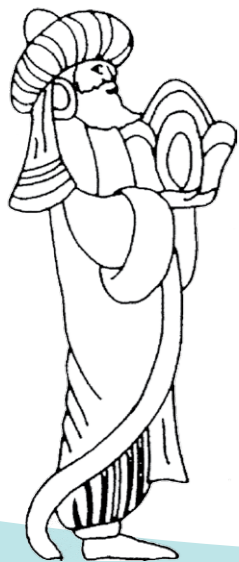

Osnovna slabost,
ki tolikim uniči življenje,
je odlašanje.

Če bi vsakdo v svojem sosеду videl božjo podobo ali mislite, da bi še potrebovali tanke in generale?

Mati Terezija

6. december

TOREK 2. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Miklavž

»Volja nebeškega Očeta ni, da bi se kdo izgubil ...«

Mt 18,12-14

KADAR SEM JEZEN ...

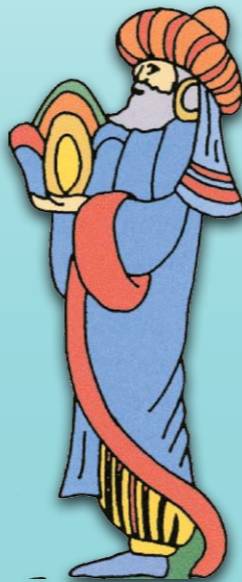
Filip se jezi na Milana

Počasi je Filip stopical proti domu. Običajno je veselo poskakoval ali celo tekkel. Danes se mu ni ljubilo ne eno ne drugo. Slabo se je počutil. Bil je razburjen. S prijateljem Milanom sta se sporekla. Pa ne samo sporekla, prav resno sta si skočila v lase. Ko mu je Milan rekel, da je bedak, ga je Filip potegnili za lase, ga prijel za vrat in ga z nohti krepko popraskal po njem. Zdaj je Filipu žal. Tako krepko ni hotel Milana poškodovati. Obupano se je zazrl v oblačno popoldansko nebo in na tiho je šepetal:

»Veš kaj, ljubi Bog, včasih sem pa res zelo neumen. Če me kaj razjezi, sem globoko užaljen in potem naredim stvari, ki jih nikakor ne želim storiti. Tako kot danes pri Milanu. Poleg tega je Milan moj najboljši prijatelj. Kaj misliš, če ga takoj sedaj pokličem in vprašam, če ga praska še boli? Mi bo odpustil? Upam da. Poklical ga bom! Tvoj Filip.«

Dragi Bog!

Nisem vedno tak, kot bi rad bil. In takrat delam stvari, ki niso dobre in druge prizadenejo, jih bolijo. Pomagaj mi, da bom to hitro spoznal in potem poiskal način, da bi to popravil. Amen.

7. december

SREDA 2. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Ambrož

»Pridite k meni vsi ...«

Mt 11,28-30

KADAR SEM ŽALOSTEN ...

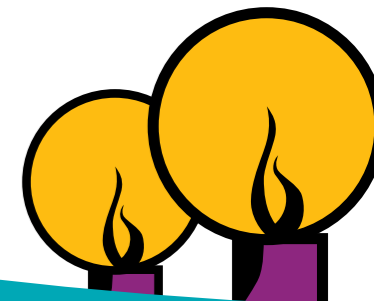
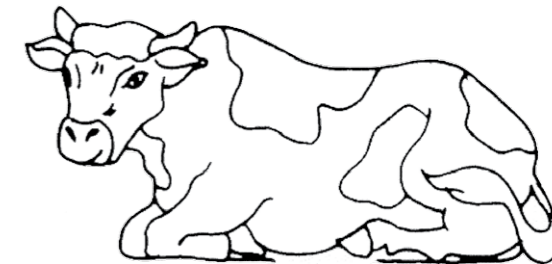
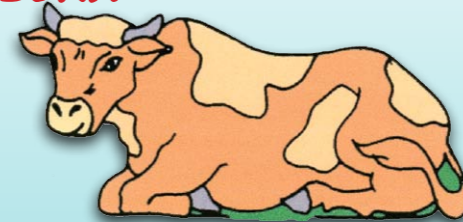
Tomaž je žalosten zaradi malenkosti

Tomaž ima rad živali, tako velike kot majhne. Vse, kar leze ali kar hodi. Celo deževnik mu je všeč. Ko bo Tomaž velik, bo gotovo biolog. Od kar se zaveda, je svoja hrčka imenoval zlati hrček. Kadar ga Tomaž pokliče, hrček takoj priteče iz svoje hišice. Če mu s paličico poda medenjaka, ga ta veselo prime z obema tačkama. Ko pa ga vzame v naročje, ga ljubkovalno suva s svojim gobčkom.

Danes zjutraj je hrček ležal mrtev v svoji kletki. Tomaž je vedel, da se bo to enkrat zgodilo, ker je bil hrček že precej star. Kljub temu je bil zelo presenečen in tudi žalosten. Mama je nadevala v škatlo nekaj slame in hrčka položila nanjo, da bi imel mehko ležišče. Tomaž je stekel na vrt in nabral celo nekaj rož. Potem sta ga z mamo tam pokopala. Pred kupčkom zemlje, pod katero je ležal hrček, je Tomaž še dolgo premišljeval: »Veš kaj, dragi Bog, zelo sem žalosten, da nimam več hrčka. Bojim se, da tudi nekoga, ki je vedno z mano, naenkrat ne bo več. Ali mora res tako biti? Tvoj Tomaž.«

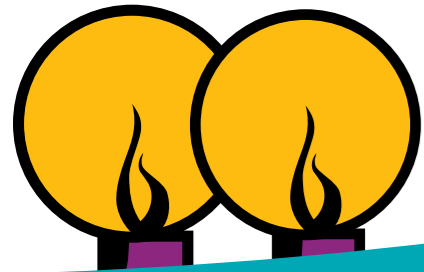
Dragi Bog,

na svetu ni vedno prijetno in veselo. Pridejo nesreče ali doživetja, ki nas razžalostijo. Tudi meni gre večkrat na jok. Recimo, če se moram posloviti od nekoga, ki ga imam rad. Prosim te, potolaži me takrat in mi pomagaj, da se bom spet lahko veselil. Pokaži mi, kako lahko tudi jaz druge potolažim in tistim, ki žalujejo ali so v stiskah, pošlji nov pogum. Amen.

**Življenje brez veselja,
je kakor oljenka brez olja.**

angleška modrost

*Kdor ima ljubezen v srcu,
ima vedno nekaj,
kar lahko da.*

sv. Avguštin

8. december

ČETRTEK 2. ADVENTNEGA TEDNA BREZMADEŽNA

»Zgodi se mi po tvoji besedi ...« Lk 1,26-38

ZVEZDA DANICA ...

Konec noči ...

Morda se nam je že kdaj zgodilo, da nismo mogli zaspati. Morda smo bili preutrujeni, morda zaskrbljeni ali pa bolni. Kako hrepeneče smo čakali, da pride jutro, nov dan. Neskončno dolge so bile ure in šele jutranja zarja nas je razveselila z močno svetlečo zvezdo Danico, ki je naznanila, da je tu nov dan.

Morda ne vemo tega, da je prva zvezda, ki jo zvečer opazimo na nebu ravno ta ista zvezda. To je Venera, ki ji pravimo Večernica in prav tako Jutranjica ali Danica. Že od nekdanj je bila ljudem ta zvezda znamenje, da za temno nočjo pride svetel dan. Kako veselo sporočilo!

V nekaterih pesmih imenujemo Marijo, Jezusovo Mater »Zvezda Danica«, včasih tudi »Morska Zvezda« (v hebrejščini: mar = zvezda; jam = morje).

Zdaj lahko razumemo tole: Če Jezusa primerjamo s soncem veselja in rešitve, potem je njegova Mati Marija »Zvezda Danica« - znanilka Sonca, ki bo kmalu prišlo, čeprav ga še ne vidimo.

Zato Cerkev 8. decembra praznuje Marijin praznik, da nas spomni, da je ona že tukaj – torej bo kmalu »vzšlo tudi Sonce«.

Noč odhaja – Dan prihaja ...

Dobri Bog!

Hvala Ti za Marijo.

Naj me ona vodi, da bom tudi jaz prinašal svetlobo veselja. Amen.

9. december

PETEK 2. ADVENTNEGA TEDNA

»Opravičena je bila modrost po svojih delih ...

Mt 11,16-19

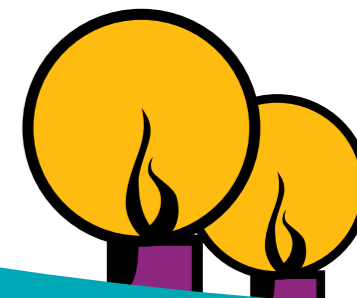
KADAR JE PREPIR ...

Lidija ne želi, da se ata in mama prepirata

Lidija je tesno zaprla vrata svoje otroške sobe. Kljub temu je slišala, kako se ati in mami prepirata. Takrat jo vedno postane zelo strah. Kaj naj stori, če se ne bosta pobotala? Če se na koncu celo razideta? Tako kot se je to zgodilo pri sošolcu? Kam naj potem gre ona, pri kom naj bo? Vtaknila si je prste v ušesa. Vseeno je slišala mamin glas, ki je bil glasnejši kot sicer in očetov prav tako. Neizmerno si je zaželela, da bi že vendar prenehala. Morala bi se imeti rada, ne pa da se prepirata. Najbolje, da gre tja k njima in jima to pove. Še prej pa je sklenila roke in zastokala: »Dragi Bog, morda ti veš, zakaj se ati in mami tako hudo prepirata? Mene je tako strah, da se nimata več rada. Prosim te, poskrbi, da se ne bosta razšla, da ostanemo ena družina! Tvoja Lidija.«

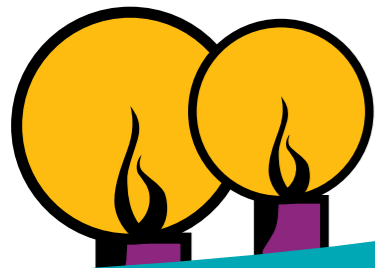
Dragi Bog!

Ljudje se tudi kdaj prepiramo in celo zmerjamo. Tudi jaz sem kdaj jezna na svoje prijatelje in prijateljice. Pomagaj meni in vsem, da pri tem ne bomo drug drugega prizadeli in si povzročali škode in da se ne bomo dolgo jezili drug na drugega. Pokaži nam, kako se lahko spravimo med seboj. Pomagaj vsem ljudem iskati in najti poti drug h drugemu, da ne bo na svetu toliko prepиров in stisk. Amen.

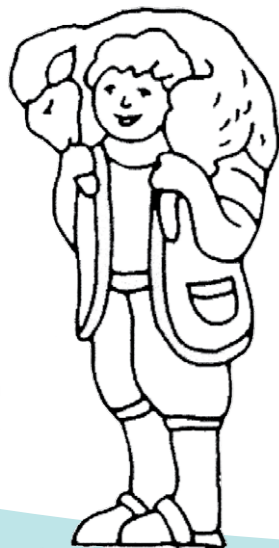
*Čas je naredil zid med nama –
vendar zidake sva polagala oba.*

*Sonce ne čaka,
da ga zaprosijo,
naj izlije svojo svetlobo
in toploto.*

Epikret

10. december

SOBOTA 2. ADVENTNEGA TEDNA

»Elija je že prišel, a ga niso sprejeli ...«

Mt 17,10-13

STOPINJE V PESKU ...

Nocoj sem sanjal, da sem hodil po pesku in da me je spremljal Gospod. V teh dolgih sanjah sem pregledal vse svoje življenje. Ozrl sem se nazaj in kakor v filmu videl vsak dan svojega življenja. Vidne so bile dvojne sledi v pesku: moje in Gospodove.

Tako sem pregledal vse svoje življenjske poti.

Ustavil sem se in gledal nazaj. Opazil sem, da so na nekaterih mestih vidni samo eni sledovi. Ravno ta mesta so sovpadala z najtežjimi dnevi mojega življenja, z dnevi, ko sem prestal največ strahu, bolečine in trpljenja.

Vprašal sem: »Gospod, ti si mi obljubil, da boš pri meni vse dni mojega življenja in jaz sem sprejel tako življenje s teboj. Ampak zakaj si me pustil samega prav v najhujših trenutkih?«

Gospod mi je odvrnil: »Prijatelj, rad te imam in rekel sem ti, da bom s tabo vso pot in te niti za trenutek ne bom pustil samega. In res te nisem. Mesta, kjer so vidne samo ene sledi v pesku, so dnevi, ko sem te nosil na svojih rokah.«

Dobri Bog!

Hvala Ti, da si vedno z mano.

Daj, da bom s Teboj premagoval Kalvarije. Amen.

11. december

3. ADVENTNA NEDELJA

IZRAVNAJMO STEZE ...

Jn 1,6-28

REŠITEV JE V SODELOVANJU

Rešitev trka na vrata

Skupina rudarjev je bila v svojem rovu zaradi posutja zemlje odrezana od zunanjega sveta. Moške so vročično odstranjevali nanose. Ovirani zaradi slabega zraka, so zaradi izčrpanosti kmalu krampe in lopate spustili na tla. Ko pa so z druge strani ovire zaslišali prvo slabotno trkanje reševalne skupine, so se njihove pojemajoče moči znova razplamtele. Vročično so ponovno kopali v smeri reševalne skupine. In vselej, ko so jim moči že pošle, so napeto poslušali trkanje, ki je prihajalo z druge strani in jim vlivalo poguma. Zbrali so zadnje moči za svojo rešitev.

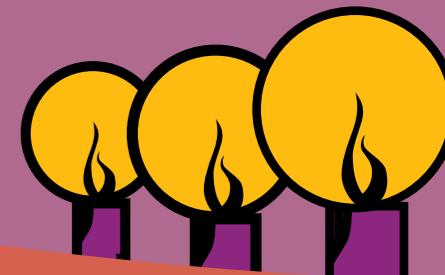
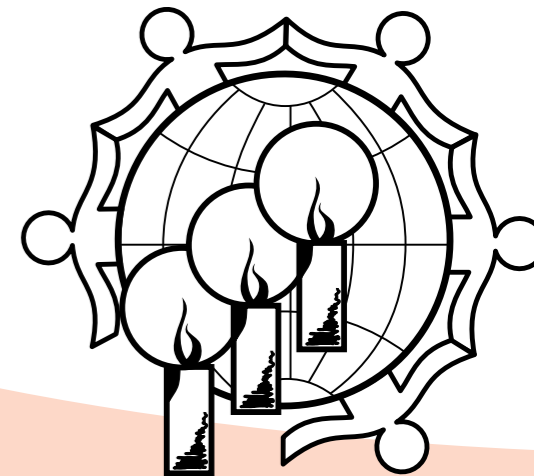
Iz: Willi Hoffsummer, Kurzgeschichten 5

Dobri Bog!

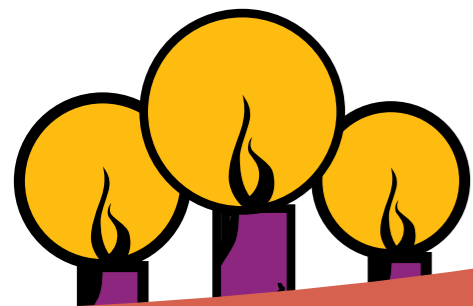
Pomagaj mi napredovati - četudi počasi.

Vaurj me, da bi se na tej poti ustavil.

Amen

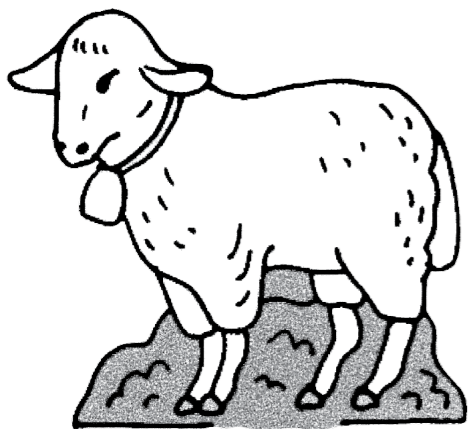

*Tretji teden v adventu nas vabi,
da izravnamo vse krive steze,
luč tudi mi naj bi znova postali,
po nas naj Gospoda spoznajo ljudje.*

*Goro bo premaknil samo tisti,
ki je v začetku
premikal kamenčke.*

kitajska modrost

12. december

PONEDELJEK 3. ADVENTNEGA TEDNA

»S kakšno oblastjo to delaš ...«

Mt 21,23-27

KADAR ME JE STRAH ...

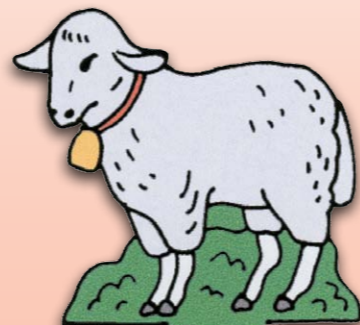
Jona ne more zaspati

Jona enostavno ne more zaspati. Vedno ima neprijeten občutek in neumne misli mu hitijo po glavi. Podnevi nima nikoli takšnih misli. To so podobe o vojni, poplavih, da je mama zbolela, da hiša gori, da je nastal potres, da se je očetu zgodila nesreča ... Jona ne ve, kako bi se znebil čudnih misli in grozovitih podob.

Pa se mu je posvetila zamisel. Odejo je potegnil čez glavo in zašepetal: »Halo, dragi Bog! Poglej vendar na moj veliki neumni strah. Od začetka je bil majhen, sedaj pa postaja vedno večji. Prosim, dragi Bog, ti preženi vse to daleč stran od mene in naj se nikoli več ne vrne. Daj mi, da bom mirno spal. Tvoj Jona.«

Dragi Bog!

Včasih me je strah. Na televiziji vidim nesreče in katastrofe, ki se godijo po svetu. Slišim pa tudi za ljudi, ki imajo smolo ali jih je življenje prizadelo. Pomagaj ljudem, ki so v težavah ali pa so kaj hudega doživeli. Podpiraj ljudi, ki so zašli v stiske. Varuj mojo mamo in očeta, a tudi mene in vso našo družino, da bomo vedno zdravi in veseli ostali skupaj. Amen.

13. december

TOREK 3. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Lucija

»Več ko mnogo vrabcev ste vredni vi ...«

Mt 10, 28-33

KADAR SEM BOLAN ...

Mija se danes počuti čisto drugače

Ko se je Mija danes prebudila, jo je bolela glava. Nos je imela zamašen in ko je hotela vstati, se ji je zdelo, da ima noge iz pudinga. Enostavno je niso ubogale in tako težke so bile. V grlu je čutila debel cmok in ko je poskušala pogoltniti slino, jo je neizmerno zbolelo. Kar padla je nazaj v posteljo in začela zdihovati. Počutila se je tako slabotno, da se je globoko prestrašila. Kaj neki je z njo? Je hudo bolna? Bo morala v bolnišnico ... morda pa ne bo nikoli več zdrava?

Potegnila je roke pod odejo, se zvila v klobčič in molila: »Dragi Bog, počutim se tako bolno in slabotno. Prosim, daj, da mi bo kmalu spet bolje in da ne bom huje zbolela. Tega namreč ne želim! Tvoja Mija.«

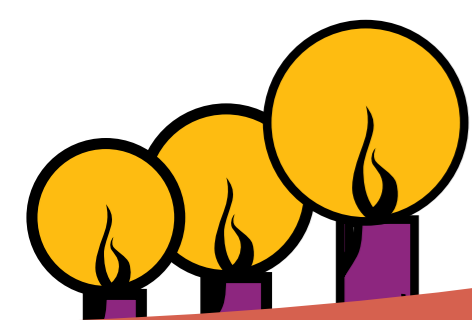
Dragi Bog!

Ljudje smo večkrat tudi bolni. Pomagaj nam, da bomo potrpežljivi, da bomo lahko prenašali bolečine. Pomiri nas in okrepi, da bomo hitro ozdraveli in blagoslovi vse, ki skrbijo za nas in nam pomagajo. Vlivaj upanje tudi tistim, ki so hudo bolni ali morda celo neozdravljivo bolni. Vse nas opogumljaj! Amen.

*Zvezde se ne sramujejo,
da so videti kot kresničke.*

Tagore

Čim boljši smo mi,
tem boljši bodo ljudje
okrog nas.

Paul Rothe

14. december

SREDA 3. ADVENTNEGA TEDNA

Sv. Janez od Križa

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj ...«

Jn 15,9-17

KADAR SEM NEZADOVOLJEN ...

Leon hoče skiro, kot ga ima Fabjan

Silno nerazpoložen se je mali Leon vrnil iz šole. »Kaj se je vendar zgodilo?«, ga je vprašala mama in ga objela. Potisnil je mamo stran od sebe in zagodel: »Neumno je vse skupaj!« »Kaj je vendar narobe?«, je spet vprašala mama. »Ste se prepirali med seboj?« Leon je odkimal in odhitel na dvorišče. Iz garaže je privlekel svoj skiro. Lansko leto mu ga je mama kupila na boljšem sejmu. Na mnogih mestih se je že odlepila barva in ščitnik je imel dve veliki luknji. Priznati si mora, da s tem skirojem drvi kot vihar. In to zmore prav tako hitro kot Fabjan s svojim novim. Leon se je usedel na zaboj od jabolk in tiho dejal: »Dragi Bog, tudi jaz bi rad enkrat imel tako krasen skiro, kot ga je dobil Fabjan. Ampak jaz seveda ne dobim nič novega, vedno samo rabljene stvari. Saj je res, da mi nimamo toliko denarja. To se mi ne zdi prav, to je krivica. Ali lahko ti Bog to razumeš? Bi bil lahko tudi jaz enkrat vesel? Tvoj Leon.«

Dragi Bog!

nekateri ljudje imajo veliko denarja. Lahko si kupijo, kar hočejo. To bi rad tudi jaz. Toliko lepih stvari je in jaz imam toliko želja. Vendar si marsikaj ne morem privoščiti. Zato sem velikokrat slabe volje. Poleg tega je pa to tudi krivica. Končno je pa tudi to krivica, da je toliko ljudi, ki imajo še manj kot jaz. Pomagaj mi, da se bom veselil tega, kar imam in pomagaj, da bodo vsi ljudje lahko zadovoljni. Amen.

15. december

ČETRTEK 3. ADVENTNEGA TEDNA

»Glej, pošiljam svojega glasnika pred seboj ...«

Lk 7,24-30

KADAR IMAM SLABO VEST ...

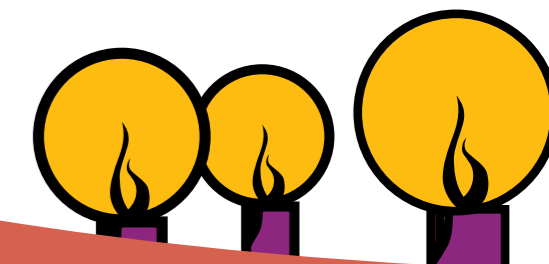
Marko je skoraj hotel goljufati

Stric Srečko je Marku in Ani prinesel veliko Milka čokolado. Baje je zelo dobra. Marko in Ana sta se dogovorila, da se bosta s koščkom čokolade vedno sladkala skupaj. Tako si bosta čokolado pošteno delila in vsak bo lahko videl, koliko drugi vzame. To je lepo potekalo, dokler ni ostala samo še ena rebrca čokolade, ki si jo je Marko zelo zaželel. Neročno je samo to, da se Ana šele zvečer vrne od tete domov. Marko je razmišljal: »Ah, pač ne morem več čakati. Svoj del vendar lahko vzamem!«

Prelomil je rebrco na dva dela. Mmmhmm, kako je dobra! Poškilil je na drugi del čokolade. Je bila to res polovica? Odlomil je še en košček in še enega. Kar nenadoma čokolade ni bilo več. Vso je pojedel. Kar prestrašil se je. Ana bo besna. Kaj pa, če enostavno reče, da je ni on pojedel. Zavzdihnil je in počasi izustil: »Dragi Bog, nisem prav ravnal, da sem zadnjo vrstico čokolade sam pojedel. Sedaj imam slabo vest in bojim se priznati, da sem bil požrešen. Pomagaj mi, prosim, da ne bom še lagal, ko bo Ana nergala. Hvala ti! Tvoj Marko.«

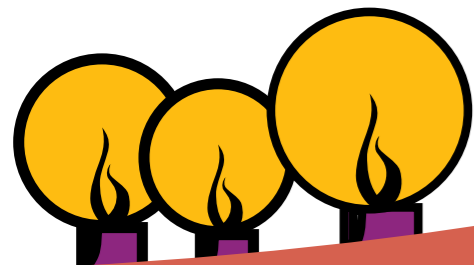
Dragi Bog!

Vsak naredi kdaj kako neumnost. To lahko koga tudi zlomi. Ljudje delamo bedarije, ki drugim škodijo, ali storimo to, kar ni prav. Ko pride resnica na dan, človek v strahu ne prizna svoje krivde in jo prevali na drugega. To ni prav. Pomagaj meni in tudi drugim, da bomo poštene, da bomo priznali svojo krivdo, tudi če je to težko. Amen.

*Kakor hitro kristjani
božjo mizo opuščajo,
v krščanski ljubezni pešajo.*

Slomšek

*Nihče ne more narediti vsega,
toda vsak lahko naredi nekaj.*
Schwarz

16. december

PETEK 3. ADVENTNEGA TEDNA

Začetek devetdnevnic

»Janez je bil svetilka, ki gori in sveti ...«

Jn 5,33-36

KADAR ME SKRBI ZA DRUGE ...

Babica je v bolnišnici

Emma je zelo zaskrbljena zaradi svoje babice. Ko je prečkala cesto, je padla in si zlomila nogo. Rešilni avto jo je odpeljal v bolnišnico. Sedaj je tam. Emma jo zelo pogreša. Kadar le more, gre z mamo k njej na obisk v bolnišnico, čeprav ji bolnišnica ni všeč. Na dolgem hodniku je čuden vonj. Emma se zdi prav nenavadno, da tam ljudje v kopalnih plaščih tako hitijo sem in tja in da sedijo na invalidskih vozičkih. Vendar v babičini sobi le ni tako slabo, kot si je Emma predstavljala. Babica ima svoj moder jopič kot doma in veselo pripoveduje Emmi, da bo prihodnji teden že bolje in da bo lahko šla domov.

Zvečer pred spanjem je Emma mislila na babico. Tiho je dejala: »Veš kaj, ljubi Bog, tako sem vesela, da bo babica kmalu ozdravela. Prihodnji teden bo že prišla domov. Prosim te, pa potem pazi nanjo, da ne bo spet padla. Tudi jaz bom pazila nanjo in ji pomagala. Tvoja Emma.«

Dragi Bog!

Marsikaj mi dela velike skrbi. Takrat vedno v srcu premlevam, kako naprej. Vesela pa sem, da lahko tebi povem, kaj me teži. Prosim, pomagaj, da moje skrbi ne bodo nikoli prevelike. Pošiljaj mi lepe misli in pomagaj mi, da ti zaupam. Posebej pa pomagaj vsem bolnim, da bodo ozdraveli. Amen.

17. december

SOBOTA 3. ADVENTNEGA TEDNA

»Rodovnik – bogastvo preteklosti ...« Mt 1,1-17

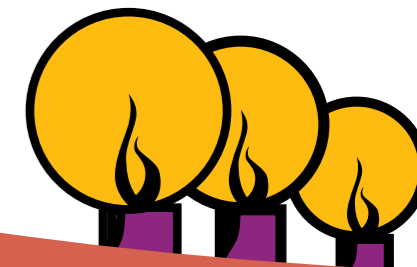
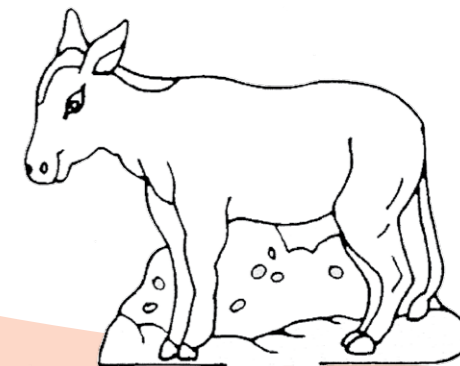
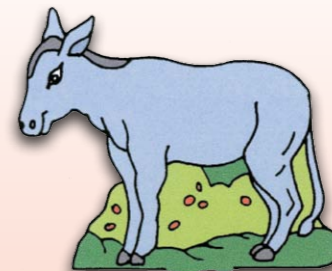
OSEL GRE V BETLEHEM

Takrat, ko je nad Betlehemom zasijala velika zvezda, se je po vsej deželi šepetal: »Otrok se je rodil. V revnem hlevu. Ta bo novi kralj!«

Kralj, pa v jaslih, na slami! Neverjetno! Ljudje so odkimavali z glavami. Vendar so mnogi pohiteli proti Betlehemu, tudi majhen preprost osliček. Sredi noči se je odpravil na pot. Bil je prepričan, da ga bo ta kralj gotovo vesel in da se mu bo nasmehnil. Toda ... Pot je bila težka, navzgor in navzdol, kamnita in polna korenin. Spotikal se je, se ranil v noge, a korak za korakom je šel naprej. Med potjo je srečeval živali. »Kam neki greš sredi noči?«, so ga spraševali. »V Betlehem vendar, tam je rojen novi kralj. Grem, da ga pozdravim. Vesel me bo in nasmejalo se mi bo.« »Kaj si sploh predstavljaš, ti osel. Kralj se ti nikoli ne bo nasmejal, nagnal te bo!«, je modrovala kamela. To ni mogoče, saj so angeli peli, da bo prinesel mir ljudem na zemljo. V teh mislih je osliček šel naprej. Tudi lev ga je zaničeval: »Kralj živali lahko pozdravi kralja, ne pa takšna ničla kot si ti.« Hijena in volk sta mu zabrusila: »Ti si zato, da nosiš tovor, ne pa da pozdravljaš kralja. Vrni se domov!« Vse to ga je bolelo. Zavil je s ceste, da bi se izognil živalim. Toda spregledal je jarek in padel vanj. Tema ga je objela, konec je, si je mislil. Tedaj pa je zaslišal pesem angelov. Dvignil je glavo in zagledal svetlobo. S težavo se je dvignil, zlezal iz jarka in se napotil proti svetlobi. Z zadnjimi močmi se je privlekel do zapuščenega hleva, ki pa je žarel v čudoviti svetlobi. Vesel je počasi vstopil. Na slami je ležalo Dete tako kot so povedali angeli. Pokimal je z glavo in Dete se mu je prijazno nasmehnilo. Osliček je pozabil na vse bolečine in na vsa poniževanja: Kralj je rojen in tudi najmanjšim podarja pozornost in ljubezen.

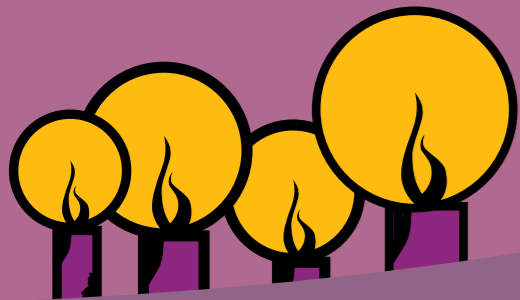
Dobri Bog!

Jaz sem na vrsti. Daj, da bom vztrajal. Amen.

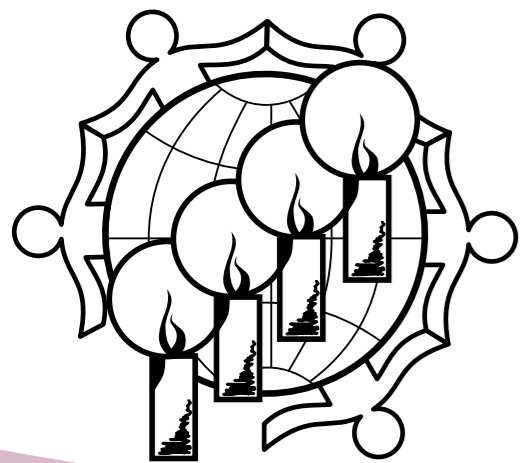

Dober zalet je pol skoka.

nemški pregovor

Četrty teden v adventu nas vabi,
z Marijo da rečemo svoj »zgodí se«,
Gospodu srce naj vsakdo pripravi,
saj on nam pripravlja rešitev za vse.

18. december

4. ADVENTNA NEDELJA

RECI: »ZGODI SE« Lk 1,26-38

TELOH – KRISTUSOVA ROŽA

Tisto sveto noč, ko je Marija rodila Jezusa, je povsod ležal globok sneg. Hiše so imele debele mehke bele kapuce. V hlevu, kjer je ležal Jezušček v jaslíh na slami, je bilo komaj zaznati, da je zunaj zima. Marija in Jožef sta bila celo zadovoljna, da zunaj tako lepo sneži. Da v hlevu ni bilo hladno so vendar poskrbeli vol, osel in ovce. Marija je vzela Dete v naročje, ga zazibala in položila v jasli. Kmalu nato je sklonjena nad otrokom tudi sama zadremala. Jožef je oba pokríl s svojim plaščem. Sedel je na tla in se zadovoljen zazrl v ta lep prizor. Obenem je bil tudi malo žalosten. Marijo je imel rad, navdušen je bil nad rojstvom otroka. Mariji bi rad podaril vsaj šopek rož toda, kje dobiti rože sredi teh zasneženih poljan. Stopil je ven iz hleva v zvezdnato noč. Bilo je ledeno hladno in popolnoma mirno. Naredil je par korakov in zabrundal: »O Marija, ljuba mati Jezusova! Kako rad bi ti dal šopek rož.« Verjetno se sploh ni zavedal, da so mu po licu stekle solze in padle v sneg. Ko se mu je od bolečine spet stisnilo srce in si je moral obrisati solze, je zopet jasno videl okrog sebe. Zazrl se je v veliko zvezdo nad hlevom in se ponovno počutil srečnega. Potem je pogledal na tla, se sklonil, in kar ni mogel verjeti svojim očem. Tam, kjer so njegove solze padle na tla, se je sneg stopil in iz zemlje so pognale rože. Sklonil se je še bolj in občudoval, kako so rože izpod snega dvigale svoje nežne glavice. »To so 'Kristusove rože', si je zamomljaj. Previdno jih je natrgal, odšel tiho v hlev po leseno kupo, jo napolnil s snegom in v njo vtaknil rože. Šopek je postavil na rob jasli med Marijo in Jezusa. Ko se je Marija prebudila je bila tako vesela, kot si je Jožef to želel.

(nem. Christrose, dobesedni slov. prevod Kristusova roža = teloh)

Dobri Bog!

Hvala ti za številne cvetove. Daj, da bom tudi jaz cvet. Amen.

19. december

PONEDELJEK 4. ADVENTNEGA TEDNA

»Ne boj se ... tvoja molitev je uslišana ...«

Lk 1,5-25

KADAR ME DRUGI POTREBUJEJO ...

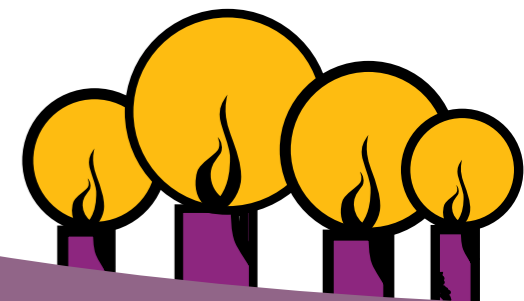
Luka je rešitev za soseda

Proti večeru se je Luka vračal z igrišča domov. Na cesti je narisal ravno črto, potem pa se je skušal čim bolj točno peljati po njej. Vzdolž ceste je prišla soseda s pohodnim vozičkom. Čeprav je šla počasi, se je vendar zgodilo. Desno kolesce se je zataknilo v mrežo odtočnega kanala. Voziček se je zamajal in se prevrnil. Tudi soseda se je zamajala in se komaj obdržala za voziček, ki je ležal prevrnjen na tleh. Luka ni odlašal niti sekunde. Z rolerji je zdrvel do gospe, dvignil najprej njo, potem pa še voziček. Če Luka ne bi takoj prihitel na pomoč, bi soseda gotovo padla na cesto in se poškodovala. Oddahnil si je. Soseda tudi. Dejala je: »Ti si me rešil, Luka. Hvala ti!«

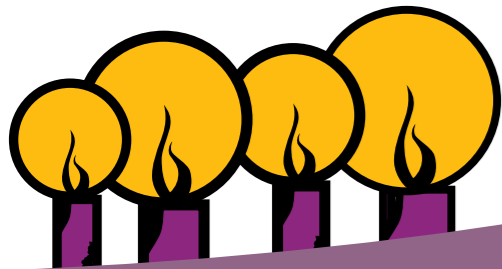
Ko je Luka oddirjal s svojimi rolerji, se je počutil zelo prijetno. »Halo, dragi Bog«, je dejal, »si videl? Sreča, da sem bil tam, ko je soseda imela nesrečo. Tako je bila vesela ... in jaz tudi! Tvoj Luka.«

Dragi Bog!

Ne gre vedno vse gladko na našem svetu. Dobro je, če si ljudje stojimo ob strani in si drug drugemu pomagamo. Pomagaj nam vsem, da bomo videli stiske drugih in jih skupaj reševali. Tako bomo vsi bolj zadovoljni. Daj tudi meni pogum, da bom vedno rad pomagal tam, kjer me bo kdo potreboval. Amen.

Bodi sam sprememba,
ki jo želiš videti v svetu.

*Kjer je volja,
je tudi pot.*
angleška modrost

20. december

TOREK 4. ADVENTNEGA TEDNA

»Milosti polna, Gospod je s teboj ...«
Lk 1,26-38

KADAR SEM TUJEC ...

Julija se boji začetka šole

Vsak večer, ko Julija leže v posteljo, razmišlja, kako bo, ko bo čez nekaj tednov odšla v šolo. Vsi ji pravijo naj bo vesela. Ona pa se ne veseli. Pred očmi ima čudno stavbo šole z velikimi vrati, dolgimi hodniki in neštetimi okni. Kako se bo tam sploh znašla? In potem toliko otrok in glasni tuji učitelji. Ne, Julija ne bo šla v šolo. Seveda, po drugi strani si želi, da bi se naučila brati in pisati ... Glasno je zdihovala.

Ko bi le bil začetek že za njo! Tiho je molila: »Dragi Bog, daj, da me ne bo strah! Saj bi vendar rada bila velika, ampak težko mi je, ker je vse tako novo in tuje. Pomagaj mi, da se ne bom bala novih stvari in da pogumno začnem z učenjem. Tvoja Julija«

Dragi Bog!

Mnogokrat sem obupana in malodušna. Ničemur ne zaupam in počutim se tako majhno, tujo in izgubljeno v tem velikem svetu. Ti mi pomagaj, da začutim svojo moč, najdem pogum in zaupanje v sebe. Daj, da pogumno stopim v prihodnje dni in ostani ob meni. Amen.

21. december

SREDA 4. ADVENTNEGA TEDNA

»Blagoslovljena ti med ženami ...«
Lk 1,39-45

KADAR POTREBUJEM ANGELA ...

Niko ima angela varuha

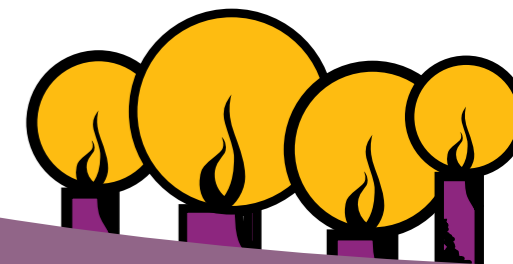
Najboljši kolesar je gotovo Niko. S hriba navzdol se spusti tako hitro, da ima človek občutek, da leti po zraku. »Ne tako divje«, ga opomni mama, »nekega dne se boš potolkel!«

»Ah, kaj še«, odvrne na hitro Niko, »saj vendar pazim!«

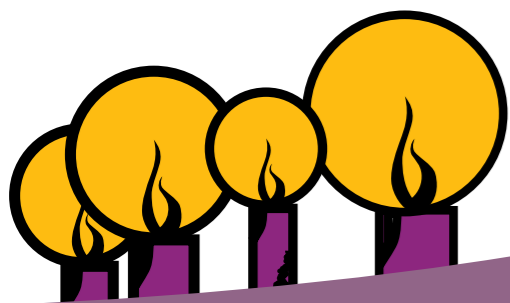
Danes so se sošolci dogovorili za dirko. Niko je popolnoma prepričan, da bo on zmagal. Ko je bil na vrsti, se je z mesta pognal kot strela. Divje je pritiskal na pedale. Niko je resnično najhitrejši, so šepetali sošolci. Malo pred ciljem je progo tik pred njegovo glavo preletel ptič. Niko se je prestrašil, izgubil oblast nad kolesom in zapeljal v obcestni kanal. Tam je stokajoč obležal. Mama ga je za vsak primer odpeljala v bolnišnico na pregled. Na srečo je imel samo površinske odrgnine in nekaj ranic. Zvečer je rahlo dejal: »Dragi Bog, ati je dejal, da bi se lahko veliko težje poškodoval, če me ne bi tvoj angel varoval. Rekel je, da si mi ti poslal danes kar dva. Hvala, da se mi ni zgodilo kaj hujšega. V bodoče bom bolj pazil na sebe. Končno imaš ti še veliko drugih opravkov. Tvoj Niko.«

Dragi Bog!

Naš svet je poln različnih nevarnosti. Tudi ljudje ne ravnamo vedno pametno in previdno tam, kjer smo in kar delamo. Imej svojo roko nad menoj in našo družino, da se ne bo nihče ponesrečil ali da bi nas zadelo kako drugo trpljenje. Pošlji nam angela varuha, da nas bo varoval. Amen.

*Če ti ostane samo še en dih,
ga uporabi zato,
da rečeš »hvala«.*

*Če se naše roke dotaknejo dišav,
odišavijo vse, česar se dotaknejo.*

Janez Vianney

22. december

ČETRTEK 4. ADVENTNEGA TEDNA

»Moja duša poveljuje Gospoda ...«

Lk 1,46-56

KADAR GREM NA POTOVANJE...

Francka gre na potovanje

Francka je zelo razburjena in neučakana. Kdaj bo vendar konec tega čakanja, da odpotuje na počitnice. Napeto pričakuje, kako bo doživela, da bo letalo predrlo oblake, ko bo poletelo navzgor. Tja, kjer vedno sije sonce! Očka ji je že govoril o tem. Če je lepo vreme, lahko od zgoraj vidiš gore, doline, reke in morje. Francka je opazovala svoj kovček, ki je napolnjen stal v kotu. Ob njem je bil mali nahrbtnik, ki ji ga je podarila babica. »Pridite srečno in zdravi nazaj!«, je še dejala. Francka je tiho mrmrala: »Dragi Bog, tako dolgo si že želim potovati z velikim letalom. Leteli bomo visoko na nebu – čisto blizu tebe. Kaj praviš na to? Pazi, prosim, na nas, da se zdravi vrnemo domov. Nasvidenje! Tvoja Francka.

Dragi Bog!

Veliko hitimo sem in tja po svetu. Z avtomobili, vlaki, letali in tudi z ladjami. Drži ti svojo roko nad nami, kadar smo na poti. Varuj nas neprijetnosti in nesreč in daj, da se jaz in naša družina vedno srečno vrnemo domov. Amen.

23. december

PETEK 4. ADVENTNEGA TEDNA

»Kaj neki bo iz tega otroka ...« Lk 1,57-66

SVETILKA

Bila je mala svetilka, tista iz kovine, s steklom in ročajem. V njeni notranjosti je gorela sveča. Hiša, kjer je toliko let svetila, je postala prazna. Vsi so odšli. Tudi ona se je nekega dne odpravila od doma, da bi bila komu koristna. Toda pot jo je pripeljala v globok, mračen gozd. Vedno bolj je postajalo temno, ampak mala svetilka je imela lučko. Zelo je pazila nanjo, saj ji je s svojo svetlobo kazala pot.

Nenadoma se je razdivjala nevihta. Drevesa so ječala v hudem vetru. Precej neprijetno je postalo v tem gozdu. Svetilka pa je imela lučko, zato je ni bilo strah. Prišla je noč in nastala je popolna tema. Svetilka je kar pogumno stopala naprej, saj ji je lučka osvetljevala pot. Nenadoma je od nekod privršal silen sunek vetra – se zvrtnil okrog svetilke in ji ugasnil lučko. Takrat je šele postalo temno – svetilka ni videla ničesar več. Postalo jo je strah in v vetru jo je tudi zazebljo.

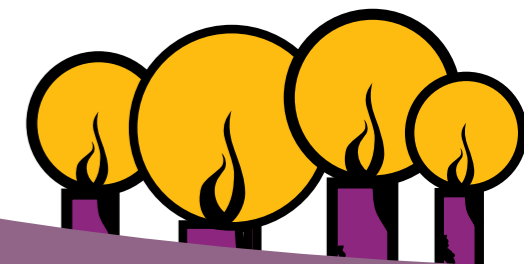
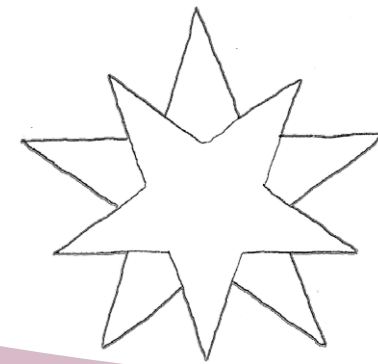
Tedaj je skozi temo med debli in grmovjem zagledala majhno lučko. Ni se mogla premakniti z mesta, ker ni nič videla. Čakala je in glej, lučka se je približevala. Ko je prišla blizu, je opazila, da je prihajala mala svetilka. Njej veter ni ugasnil lučke, zato je lahko hodila naprej po poti skozi gozd.

Plaho je vprašala nepoznano svetilko: »Mi lahko, prosim, daš malo svetlobe od tvoje lučke, da nazaj prižgem svojo?«

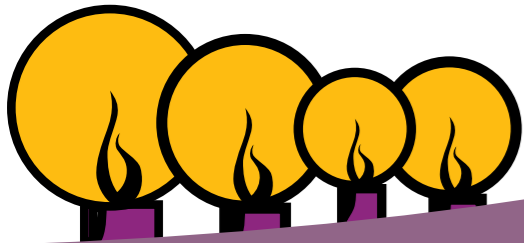
Tuja svetilka je bila najprej v dvomih, kaj če je potem sama ne bo imela. Po kratkem premisleku je prižgala lučko premraženim svetilki – in glej, postalo je bolj svetlo, dve svetilki sta svetili, dve lučki sta goreli, svetloba je bila močnejša. Pot je bila bolj vidna, tema manj strašna, celo bolj toplo je postalo.

Dobri Bog!

Hvala Ti za lučke rešitve. Naj jih tudi jaz prižigam. Amen.

*S tem, ko si prižgal mojo svečo,
tvoja ni ničesar izgubila.*

Ljudje smo kot angeli – le da imamo samo eno perutnico. Če hočemo leteti, se moramo objeti.

24. december

SOBOTA 4. ADVENTNEGA TEDNA sveti večer

»Obiskal nas bo vzhajajoči z višave ...« Lk 1,67-79

OBJEM

V božični noči, ko je bilo vse tako lepo razsvetljeno, je mali angel stopil pred Boga in ga prosil, da bi smel na zemljo. Takoj se je pojavil pametni angel in dejal: »Na zemlji ni vedno vse tako lepo in svetlo. Tam so tudi viharji in nevihte.« »Nič zato«, je odvrnil mali angel, »videl sem ljudi, ki imajo velike dežnike in radi z njimi zaščitijo tudi druge.« Bog se je nasmejal malemu angelu.

Pa se je spet oglasil pametni angel: »Tam je tudi mraz in poledica!«

»Nič zato«, je dejal mali angel, »videl sem ljudi, ki tudi druge ogrnejo s svojim plaščem, se primejo za roke in gredo preko ledu.« In Bog se je spet nasmehnil malemu angelu. Pametni angel pa ni odnehal. »Na zemlji so tudi solze, jeza in celo smrt.« »Nič zato«, je pogumno odgovoril mali angel. »Videl sem človeka, ki je drugemu brisal solze, mu segel v roko in ga tolažil pri mrliču. Tudi jaz bom takšen.«

Tedaj je pametni angel odšel, Bog pa je blagoslovil malega angela za na dolgo pot in mu podaril veliko svetlobe v njegovo srce. Ko pa je hotel poleteti na zemljo, se je pojavil pametni angel, mu vzel eno perutnico, drugo pa mu naredil nevidno. Mali angel je zavzdihnil: »In kako naj z eno perutnico pridem na zemljo in potem nazaj?« Pametni angel mu je dejal: »Priti nazaj, to je tvoja življenjska naloga!«

Svetloba v srcu malega angela, ki je z eno perutnico težko premagoval vse ovire, se je komaj borila proti vsem težavam, bridkostim in temi. Po nekaj letih je spoznal, da ne zmora sam vseh nalog, ki so bile pred njim. Ko je že skoraj opešal in opustil misel, da bi še naprej pomagal ljudem in tudi upanje, da se bo vrnil v nebo, je srečal utrujenega popotnika. Naslonila sta se drug na drugega in tedaj so se jima odprle oči. Spoznala sta, da imata vsak po eno perutnico. Objela sta se in zmogla sta pot naprej. Vrnilo se je upanje ... tudi za vrnitev v nebo.

Dobri Bog!

Hvala Ti za to Sveto noč. Naj prinese dan vsem ljudem. Amen.

25. december

NEDELJA – BOŽIČ Jezusovo rojstvo

SPOROČILO SVETE NOČI

Jezusovo rojstvo Mt 1,18–25

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča.

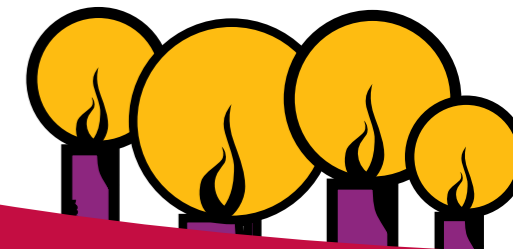
Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila.

In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.«

In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:

»Slava Bogu na višavah
in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

*Božje se Dete nam je rodilo,
mir zdaj prinaša v srca ljudi,
naj nas napolni z ljubeznijo milo
in Bogu naj slava povsod se glasi.*

**ČESAR SE MI VESELIMO,
RADI Z DRUGIMI DELIMO.**

***Mi smo svinčnik v roki Boga,
ki želi po nas napisati svetu
ljubezensko pismo.***

mati Terezija

Sveta noč, blažena noč!
Vse že spi, je polnoč.
Le Devica z Jožefom tam,
v hlevcu varje Detece nam.
Spavaj, Dete, sladko,
spavaj, Dete, sladko.

Sveta noč, blažena noč!
Prišla je k nam pomoč:
Dete Božje v jasliah leži,
grešni zemlji radost deli;
rojen je Rešenik,
rojen je Rešenik.

Sveta noč, blažena noč!
Radostno pevajoč
angeli Gospoda slave,
mir ljudem na zemlji žele:
človek, zdaj si otet,
človek, zdaj si otet.

Koledar je za interno uporabo izdalo v adventu 2011:

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE

Kristanova 1, 1000 Ljubljana, Tel.: 01/300-59-50, e-pošta: missio@rkc.si www.missio.si

Darove za lačne otroke lahko oddate svojemu župniku ali pošljete na naš račun:

TRR: **S156 0201 4005 1368 933**, »otroci za otroke« sklic **00 279400**

Adventni koledar 2011, gradivo pripravil: mss, oblikovanje: Salve d.o.o. Ljubljana, slike jaslic: arhiv Družina

© **Misijonsko središče Slovenije**

Zgodbe za november (28, 29, 30) in december (1, 2, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22) – so z dovoljenjem iz knjige:

Christine Merz, Lieber Gott, ich sag dir was! Geschichten und Gebete für Kinder. Illustrated by Heike Vogel

© **2011 Verlag Herder GmbH, Freiburg in Breisgau**

Odgovarja: Stane Kerin, narodni ravnatelj za misijone.

